

Eins bak við örvæntingu
oft vonin leynist svona.
og eftir norna næðing
nýgræðing ljúfan fæðir.

Maður, þó myrkt þér virðist
mundu eftir sól, og grundu
klæddri í gróðrargerti,
glitrandi björk, sem titrar
snörtin af suðra söngum,
Syngjandi fugla þingi.
Blikandi báru, er spegla
Þrosrósir kímiljósa.

Kristján Stefánsson.

Áfram eða afturábak.

EFTIR

Guðm. Arnason.

Um látt er eins mikið rætt nú á dögum og framfarir verk-
legar og andlegar. Heiminum fleygir áfram með undra hraða
á menningarbrautinni, nýjar uppgötvanir og endurbætur á hin-
um eldri gera menn æ stórvirkari og hagvirkari, og hver getur
að því getum leitt hversu langt menn fá komist í þeim efnum,
jafnvel í nánustu framtíð. Hinum andlegu framförum er ekki
eins varið og hinum verklegu, þær verða ekki, að fáum undan-
teknum, til í einni svipan, og þær hafa ekki eins víðtæka og
gagngjörða breytingu í för með sér á högum manna. Að vísu
má segja að allar framfarir séu andlegs eðlis, alt verður fyrst
að eiga sér stað í huga mannsins áður en það kemur fram fyrir
almennings sjónir í orðum eða verkum. En það, sem á milli
skilur, er það, hvort hugsunin er notuð til að gera baráttuna
fyrir lífstilverunni þægilegri og hægari, eða hún miðar til þess,
að auðga og glæða sálarlíf manna.